

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Ḳodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Tehilim

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 595 [1834 oder 1835]

הדות ןורכז

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9176

בְּנוֹ הָאֵבֶן בֵּי-יָאֵהָב—

יִנְהַלְהוּ יִנְחֵהוּ

רָעָה רָעָה רָעָה יוֹשֵׁרִי

יִשְׁרָהוּ יִדְרִיכֵהוּ

בַּל יִתְעַה בַּל יִטָּה

פָּנָיו וּפְעָמָיו לֵךְ עַקְלָקְלוֹתִי

עָדִי יִכּוֹן אֲשׁוּרוֹ יִסְכּוֹן לְקוֹחַ

חֲכָמָה לְשִׁבְטֵי וְחִבּוּנָה לְמִטָּהִי

וַיִּבְחַר רַק-טוֹב-לוֹ וַיִּבְרַח מִהַתְלֹחַת—

אֲשֶׁר-הוּא! כִּי זָרְעוּ יִאֲשֶׁר—

אָכֵן לְהַלְלוֹ לֵב אֵל תְּשִׁיתוּ

הֲלֹא לוֹ אֵצֶל בְּרַכְתּוֹ?

בֵּן חֲכָם יִשְׂמַח אָבִי.

לֹא-יֵכֵן אַתֶּם! — מַה-לִּי וְלָכֶם?

אָבִי! לֹא מִמְעֵיקָה יִצְאָתִי!

לֹא בְחָמָה אָמִי! חֵיק הַזֶּרְתִּי!

וְתִבְחָרוּ לְעִמּוּל וְלְעִמּוּס עָלַי עֲלֵיכֶם

מִשְׂאֵי וּמְרָחֵי לְטוֹרַח מִשְׂאָכֶם.

קִטָּן הָיִיתִי רַחֵם וְעֵלָם

בְּיָחֶשֶׁעַ וְעוֹד נִעְלָם

מִדַּעְתִּי בֵּין יָמִין מִשְׂמָאלִי

עֲדָקְחָכֶם אִזּוֹ עֲמָדָה-לִּי.

לְקַחְתִּי מִבֵּית אָבִי

הַבְּאֲחוּנֵי חֲדָרֵיכֶם

בֵּין נְטָעֵי נְעוּרֵיכֶם

שָׂמָה לְרוּחַ בְּשָׂרֵי וּלְבָבִי

מִטוֹב אֲדָמוֹת—מִתְעַנּוּג שִׁכְל—

לְמִטָּה לְמַעְלָה לְהַטִּיב לְהַשְׂכִּיל.

מִשְׁנֵי בֶן עֲשֵׂתִי עֶשְׂרֵי עֶבְרִי,
בְּבֵיתְכֶם כִּי־גֵרְתִי וְחֲסֵדְכֶם גָּבְרוּ,
מִיּוֹם אֵל יוֹם וּמִיָּמִים יָמִימָה.
לְחַמְכֶם אֶכְלֵתִי, מִיָּמִיכֶם שְׁתִּיתִי;
מִטַּעֲמִים טַעַמְתִּי, מִעֲדָנִים אָרִיתִי;
לֹא חָאֲבֵתִי כֹל, לֹא חִסְרֵתִי מְאוּמָה.
עוֹד נוֹחַ לֹא נַחֲתֶם, עַד־יִהְיֶה הַדְּרֵךְ הַבָּעַר,
בְּמַעְגְלֵי כָל־מַדְעַ וְקַרְרוּת וּמְכִין;
בַּל אֶמְעַט מֵאִישִׁים, בַּל אֶכּוֹשׁ בַּשָּׁעַר,
בֵּין חֲכָמִים כִּי־אַלֶּף חִידוֹתֶם לְהִבִּין.

אִם צָלַחְתִּי כִּיּוֹם בָּרַר אֲמֵרוֹת,
מִפְעֻלָּה צָפַנְתָּ חֲקוּק מְרוּעָה,
הִקִּימוּ עֲלִיּוֹן לְגִבּוֹר וְרוּאָה
בְּמַעֲרָכָה לְנִצַּח גַּם בְּזִמְרוֹת—
כִּי צָלַחְתִּי—מִי הִצְלִיחַ, אִם לֹא יִדְיֶכֶם?

בֶּן פּוֹרֵחַ הוּא לַעֲץ אֲמַצְתֶּם!
הוֹאִילוּ נָא וְקַחוּ מִנְחַחְתִּי! הֲלֹא פְרִיְכֶם!
תְּבוֹאֵת שְׁחוֹל בְּיָמֵינְכֶם נִטְעַתֶם!

מוֹרֵי כְּהוֹרֵי! עָלִי טוֹבוֹת מָה אָשִׁיב?
נִפְשֵׁי לְהַרּוֹת הִרְבִּיתֶם הַגְּדִלְתֶּם,
בְּדַגְלְכֶם אֶהְבֶּה עָלִי הַדְּגִלְתֶּם!
חוֹדְתִי בְּלִבִּי, בְּפִי אֵין לְהַשִּׁיב.
